



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. R.**, zastoupeného JUDr. Dalilou Pelechovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Čs. legií 1364/20, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 5.5.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 27.2.2014, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna advokátky** JUDr. Dalily Pelechové **se určuje částkou 4.719,- Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 5.5.2014 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 27.2.2014, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38

zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 30.1.2014 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 14.4.2014, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že mu od 1.2.2007 byl přiznán invalidní důchod, avšak nebyl mu vyplácen, protože „neměl odpracovanou dobu“ a když prokázal, že už jí má, tak v roce 2012 už nebyl invalidní. Žalobce poukázal na své zdravotní problémy spočívající v bolestech páteře a v oslabení pravé ruky.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 5.5.2014 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Ostravě, žalobcem předloženými lékařskými zprávami, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 29.8.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce dne 18.12.2013 požádal o přiznání invalidního důchodu. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Ostravě dne 30.1.2014 se závěrem, že u žalobce nejde o invaliditu žádného stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u něj 20% podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhláše č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím ze dne 27.2.2014 žalovaná žádost žalobce o invalidní důchod zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku ČSSZ ze dne 14.4.2014, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 20%. Napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno, pak žalovaná námitky žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 27.2.2014.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace MUDr. K. z Věznice Heřmanice a jeho nález ze dne 20.1.2014, z prohlášení o odmítnutí zdravotního výkonu ze dne 17.2.2008, propouštěcí zprávy z chirurgického oddělení Věznice Pankrác od 12.12. do 19.12.2006, od 14.2. do 18.2.2008 a od 10.1. do 17.1.2008, z lékařské zprávy MUDr. Š., ortopeda ze dne 20.11.2006, MUDr.

B., neurologa ze dne 25.10.2006, MR bederní páteře MUDr. U. ze dne 12.7.2007, MUDr. B. - CT bederní páteře ze dne 31.8.2009, CT krční a hrudní páteře MUDr. G. ze dne 21.10.2009, CT bederní páteře MUDr. M. ze dne 16.8.2006, MUDr. F. ze dne 21.8.2006, MUDr. P. – OL ze dne 25.9. a 2.10.2006, MUDr. K., neurologa ze dne 19.7. a 4.10.2007, laboratorních vyšetření ze dne 18.1.2012, 16.12.2013 a 8.1.2014, MUDr. Z., internisty ze dne 4.1.2012, MUDr. D., psychiatra ze dne 20.6.2012, MUDr. T., oftalmologa ze dne 2.10.2013, primáře MUDr. R., neurologa ze dne 8.10.2013 a 14.1.2014 a ze zdravotní dokumentace založené v posudkovém spise OSSZ Ostrava. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce uvedla posudková komise plurisegmentální vertebrogenní algický syndrom s pravostranným cervikobrachiálním a oboustranným iritačním lumboischiadickým syndromem bez zánikové kořenové symptomatologie při degenerativní pseudospondylolistéze L4/5 I. stupně se stenózou spinálního kanálu v úrovni disku L4 s minimální dorzální protruzí disku L5. Toto rozhodující zdravotní postižení je uvedeno v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20%. Z posudku dále vyplývá, že pokud byl zdravotní stav žalobce ke dni 1.2.2007 podle kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písm. c) přílohy 2 k vyhláše č. 284/1995 Sb. s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 35%, hodnotí to posudková komise jako posudkový omyl, neboť lékařské nálezy neprokazovaly středně těžké postižení více úseku páteře ani recidivující silnější projevy nervového a svalového dráždění prokázané EMG. Taktéž při kontrolní lékařské prohlídce dne 4.9.2007, kdy byl pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnocen u žalobce 40%, nebyly tehdy neurologickým vyšetřením MUDr. K. ze dne 19.7.2007 prokázány recidivující silnější projevy nervového a svalového dráždění prokázané EMG ani středně těžké postižení více úseků páteře, které by dovolovaly hodnocení podle písm. c) výše citované položky. Při mimořádné kontrolní lékařské prohlídce konané dne 6.2.2012 již žalobce nebyl posouzen jako invalidní a v době žalobou napadeného rozhodnutí byl jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav stabilizován a neodpovídal invaliditě žádného stupně.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 5.5.2014 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková

komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Namítal-li žalobce v žalobě skutečnost, že mu v roce 2007 byla uznána invalidita, pak jak vyplývá ze shora uvedeného posudku PK MPSV ČR se jednalo o posudkový omyl, což ostatně posudková komise ve svém posudku řádně zdůvodnila. Také k návrhu žalobce, aby v řízení byla vyžádána nová zdravotní vyšetření neurologická, krajský soud nepřistoupil, neboť považuje posudek posudkové komise za zcela přesvědčivý a úplný. Jeho podkladem byla veškerá dostupná zdravotnická dokumentace žalobce a byla hodnocena všechna jeho zdravotní postižení a omezení uvedená v diagnostickém souhrnu v citovaném posudku, což žalobce sám při ústním jednání soudu potvrdil. Nedůvodnost návrhu na nová vyšetření žalobce vysvětluje i v závěru svého posudku posudková komise tím, že u žalobce nejsou aktuální změny ve zdravotním stavu týkající se jeho zhoršení a žalobce je průběžně léčen ošetřujícím lékařem i ambulantními specialisty oprávněnými provádět potřebná komplementární vyšetření a indikovat hospitalizaci.

Jelikož u žalobce k datu 5.5.2014 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 27.2.2014, jímž žalobci žádost o invalidní důchod zamítla.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Ustanovené právní zástupkyni žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu tří úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a tří režijních paušálů po 300,- Kč, tj. 3.900,- Kč a s připočtením 21% DPH ve výši 819,- Kč tak činí celková odměna 4.719,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 23. října 2014

JUDr. Petr Indráček
samosoudce